

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
یکشنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۵ - ۲۲ ربیع الثانی ۱۴۴۸
سال بیست و هشتم - شماره ۷۷۱۱ - ۱۲ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

سر مقاله

دشمن اصلی و امر ملی را فراموش نکنید

محمّدجواد اذخوار

مدیرمسئول

در روزهای اخیر، خبر اجرای حکم قضایی علیه یکی از فعالان سیاسی و نمایندگان مجلس، فضای سیاسی و رسانه‌ای کشور را تحت تأثیر خود قرار داده است. طبیعی است که در هر پرونده قضایی و طرح شکایت، دو طرف شکای و متشاکای وجود دارند و ممکن است هر فردی نسبت به یکی از این طرفین موضع حمایتی یا انتقادی داشته باشد، یا به هر دلیلی حکم قضایی صادرشده را صحیح ندانند و نسبت به آن موضوع انتقاد کنند. حتی فراتر از این، ممکن است کسی نسبت به مرجع و فرایند دادرسی نیز نقد داشته باشد.

مقصود این نوشتار قضاوت در مورد اصل حکم و یا اجرای آن و یا حتی در مورد موضع گیری سیاسی رسانه‌ای له یا علیه آن نیست. مسئله این است که در شرایطی که دشمن غدار در مقابل ما مترصد تضعیف کشور و ضربه زدن به آن از طریق اختلافات داخلی و فشار بیرونی است، آیا باید واقعاً این موضوع به مسئله اول کشور تبدیل شود؟ و از آن فراتر، آیا باید تجمعات ملت انقلابی تحت تأثیر این موضوع قرار گیرد و بخشی از تمرکز معدودی از تجمعات، متأثر از این حکم و

احیاناً موضع گیری در مورد آن شود؟ به یاد داریم رهبر شهید انقلاب در زمان حیات پربرکت‌شان دو نکته را مورد توجه قرار دادند. معظم‌له فرمودند: «بصیرت در این دوران و در همه‌ی دوران‌ها به‌معنای این است که شما خط درگیری با دشمن را تشخیص دهید؛ کجا با دشمن درگیری است؟ بعضی‌ها نقطه‌ای درگیری را اشتباه می‌کنند؛ خمپاره و توپخانه‌ی خودشان را آتش می‌کنند به سمت یک نقطه‌ای که آنجا دشمن نیست، آنجا دوست است. بعضی‌ها رقیب انتخاباتی خودشان را «شیطان اکبر» به‌حساب می‌آورند! شیطان اکبر امریکاست، شیطان اکبر صهیونیسم است، رقیب جناحی که شیطان اکبر نیست، رقیب انتخاباتی که شیطان اکبر نیست، من طرفدار زیدم، شما طرفدار عمرویی، من شما را شیطان بدانم؟ چرا؟ به چه مناسبت؟ درحالی‌که زید و عمرو هر دو ادعای انقلاب و اسلام می‌کنند، در خدمت اسلام و در خدمت انقلاب‌اند. خط درگیری با دشمن را مشخص کنیم.» بنابراین اگر نسبت به یک فعل یا فردی انتقادی داریم، نباید باعث شود دشمن اصلی‌مان، یعنی نظام سلطه، را فراموش کنیم و انرژی و توان انقلابی خود را صرف اختلافات سیاسی در داخل بکنیم.

نکته‌ی دیگری که ایشان پس از حوادث دی‌ماه ۱۴۰۴ و حدود یک‌ماه قبل از شهادت خود فرمودند: «به توفیق الهی اگر چنانچه حادثه‌ای برای کشور پیش بیاید، خدای متعال این مردم را مبعوث خواهد کرد برای مقابله‌ی با حوادث، و کار را مردم تمام خواهند کرد.» منظور از این «حادثه» که منجر به بعثت عمومی می‌شود، چیست؟ در واقع، بعثتی که در امت اتفاق افتاد و این تجمعات پر شور و به‌طور کلی حرکت عمومی که پس از جنگ آغاز شد، یک بعثت عمومی مبتنی بر یک امر ملی بود. امام مجاهد شهید نیز در یکی از بیانات خود پس از جنگ ۱۲روزه فرمودند: «یک نقطه‌ی دیگر در این حادثه [جنگ ۱۲روزه] وجود دارد که بسیار مهم است، و آن نقطه‌ی ملی است، غیر از جنبه‌ی سازمانی و نظامی و اطلاعاتی و امنیتی و غیره، آنچه در این حادثه اتفاق افتاد، «امر ملی» بود... مردم وارد میدان شدند اما درست در نقطه‌ی مقابل آن جنتی که دشمن محاسبه کرده بود و نقشه کشیده بود؛ در جهت حمایت از نظام، در جهت پشتیبانی جانی و مالی. در تلویزیون، اظهارات افراد مختلف را مشاهده کردید دیگر، که با ظاهرهای گوناگون، چهره‌های گوناگون، لباس‌های گوناگون.» یعنی تمام کسانی که به ایران علاقه‌مند بودند، با همه گرایش‌ها و تنوع سلاطین و پوشش و رفتار و سبک زندگی، به مفهوم واحدی به نام ایران علاقه‌مند بودند و خود را به صحنه رساندند و فعال شدند. طبیعی است که این یک امر ملی است و هر موضوع دیگری، هرچند به نظر ما صحیح باشد، نباید جای امر ملی را بگیرد.

بنابراین، از یک طرف دشمنان اصلی را تحت هیچ شرایطی نباید فراموش کرد و از طرف دیگر، هیچ اشکالی ندارد که فعالان سیاسی، احزاب و رسانه‌ها در چارچوب خود به نقدونظر بپردازند؛ البته با حفظ حرمت مقام قضایی و پرهیز از تخریب دستگاه قضایی، و نظر خود را درباره هر مسئله بیان کنند. اما باید اجازه دهیم که تجمعات و حرکت امت مبعوث در چارچوب امر ملی باقی بماند و منازعات و اختلافات و چنندستگی‌ها و اختلاف سلاطین و تفاوت دیدگاه‌ها در این مسئله جنبه نزنند. به یاد داشته باشیم که رهبر معظم انقلاب اسلامی تأکید نمودند که «قاطعه اعلام می‌کنم که ارتکاب هر آنچه به‌ضرر انسجام اجتماعی باشد، ممنوع است.»

نقشه آشوب و خرابکاری زیر ضرب رفت و نقش بر آب شد

زیر ضرب اطلاعات

رحیم زیادعلی | صفحه ۲

این اوراق ورق جنگ را برمی گرداند

علی علوی

تقریباً هر روز بسا کسان می‌پرسند کی جنگ شعله‌ور می‌شود و کی تمام می‌شود؟! به‌ویژه دیروز که اکسیوس خبر داد «مقام‌های ارشد دولت ترامپ در اقامتگاه ریاست جمهوری کمپ دیوید یک نشست محرمانه‌ی بسیار غیرعادی به ریاست ونس برای بررسی گام‌های بعدی جنگ با ایران برگزار کردند»، این پرسش داغ‌تر شد. سپس خبر مهم‌تری آمد. گلدمن ساکس خبر داد در بخش بلندمدت بازار اوراق خزانه‌امریکا، عملاً هیچ تقاضای خریدی وجود ندارد، یعنی تقریباً هیچ‌کس حاضر نیست اوراق بدهی ۱۰ تا ۳۰ساله‌ای را که دولت امریکا می‌خواهد بفروشد، بخرد، هیچ یعنی هیچ!

می‌دانم که پرسش‌کنندگان از پایان جنگ مانند روزنامه‌نگاران فرصت خواندن و پیگیری تمامی اخبار را ندارند و اگر هم خبری بخوانند، بیشتر سردرگم می‌شوند. پس سعی می‌کنم پاسخ پرسش پرتکرار مردم را از میان مجموعه مقالات، اخبار، توثیقات و نوشته‌های کوتاه و بلندی که هر روز می‌خوانم و شمار آنها تقریباً از هزار رد می‌شود، بدهم. استدلال‌ها ساده و نتیجه‌گیری‌ها شفاف است تا یک پیش‌بینی غیرقطعی و نسبی داشته باشیم. ولی قطعاً چیزی از قبل نتیجه گرفته نشده و بر مبنای شواهد عینی تحلیل شده است |بقیه در همین صفحه

می‌گویند در آینده اصل پول را پس خواهد داد و در این فاصله بهره می‌برازند. این بر همه اوراق خزانه است. «بازده اوراق» یا نرخ بهره‌ای که روی برگه اکنون به نقطه‌ای رسیده که بازار اوراق قرضه، نفت، ذخایر انرژی، تردد کشتی‌ها در هرمز و باب‌المندب و حتی تقویم انتخاباتی امریکا به یکدیگر وصل شده است. هیچ‌یک از این متغیرها به تنهایی نمی‌توانند آینده جنگ را تعیین کنند، ولی همه‌ی‌هم تصویر متفاوتی از هزینه‌ای که ادامه جنگ برای واشینگتن و اقتصاد جهانی ایجاد می‌کند به دست می‌دهد. البته نباید زیاد شفته‌ی این وضعیت شد، زیرا آنها نیز اقتصاد مقاومتی و تحمل فشار را بلدند و یاد می‌گیرند!

از مهم‌ترین علامت‌ها در حال حاضر بازار اوراق قرضه امریکاست. اوراق قرضه را آقای قالیباف نیز چند توثیق مؤثر درباره‌ی آن زده است ولی کمتر کسی از مخاطبان عام داخلی این توثیقات را کامل می‌فهمد و می‌داند که معنای بالا و پایین‌رفتن بازده این اوراق چیست. می‌توان ساده‌تر از اصطلاحات مالی این گونه توضیح داد که دولت امریکا برای تأمین هزینه‌های خود از مردم، بانک‌ها، صندوق‌های بازنشستگی و سرمایه‌گذاران سراسر جهان پول قرض می‌گیرد و در مقابل، بر گامی منتشر می‌کند که

هزینه‌ی تأمین سرمایه نیز معمولاً گران‌تر می‌شود. شرکتی که می‌خواست کارخانه‌ی جدید بسازد، ممکن است پروژه را به تعویق بیندازد؛ خانواری که می‌خواست خانه بخرد یا قسط سنگین‌تری رویه‌رو می‌شود؛ شرکت‌های به‌هنگار بخش بیشتری از درآمد خود را صرف بهره می‌کنند؛ دولت امریکا نیز برای بدهی عظیم خود باید هزینه‌ی بهره بیشتری بپردازد. رابطه‌ی این بازار با جنگ روشن است. جنگ هزینه مبم و موشک دارد ولی فقط این نیست. اگر موجب افزایش قیمت انرژی، تورم، کسری بودجه، نیاز به استقراض بیشتر و نگرانی از مسیر مالی دولت شود، بازار اوراق نیز واکنش نشان می‌دهد. فروش اوراق، افزایش بازده و گران‌تر شدن پول می‌تواند بعداً تقاضا را کاهش دهد و به مهار تورم کمک کند، ولی در کوتاه‌مدت برای اقتصاد واقعی فشار ایجاد می‌کند.

این فشار زمانی جدی‌تر می‌شود که افزایش بازده اوراق با شوک نفتی همراه باشد. نفت گران یعنی حمل‌ونقل گران‌تر، تولید گران‌تر، مواد پتروشیمی گران‌تر، کشاورزی و کالاهای مصرفی گران‌تر و در نهایت کاهش قدرت خرید خانوارها. در اول اکتبر، قیمت نفت برنت حدود ۱۱۵ دلار و WTI (نفت وست تگزاس اینترمدییت که شاخص قیمت‌گذاری است) حدود

۱۰۰ دلار بود؛ میانگین قیمت خردفروشی بنزین امریکایی نیز حدود ۴ دلار و ۴۰ سنت و گازوئیل حدود ۵ دلار و ۲۷ سنت در هر گالن گزارش شد. بنابراین اگر برای مقابله با تورم نرخ بهره بالا بماند، وام‌دهی و رشد اقتصادی تحت فشار قرار می‌گیرد، و اگر برای تحریک اقتصاد نرخ بهره کاهش پیدا کند، شوک نفتی می‌تواند تورم را دوباره تشدید کند. اگر این دو اتفاق هم‌زمان رخ دهد، اقتصاد با وضعیتی نزدیک به «رکود تورمی» مواجه می‌شود، یعنی رشد ضعیف در کنار قیمت‌های بالا.

در کنار این‌ها مسئله‌ی ذخایر انرژی این معادله را حساس‌تر کرده است. ذخیره‌ی راهبردی نفت امریکا در هفته‌ی منتهی به ۲۵ سپتامبر (سوم مهر) حدود ۲۸۴ میلیون بشکه بود، یعنی ۳۰ درصد پایین‌تر از یک‌سال قبل و پایین‌ترین سطح از ۱۹۸۲. چرا مهم است؟ چون ذخیره‌ی راهبردی دقیقاً برای چنین موقعیت‌هایی ساخته شده است تا وقتی بازار دچار شوک می‌شود، دولت بتواند بخشی از نفت را آزاد کند و فشار قیمت را کاهش دهد. اما هر چه ذخیره پایین‌تر باشد، قدرت این ابزار نیز کمتر می‌شود. بقیه در صفحه ۱۲

مقاومت عراق: همه فرودگاه‌ها باید به روی ایران باز شوند

■ نجبا ضمن استقبال از لغو تحصن در فرودگاه نجف، حالا می‌گویند که همه فرودگاه‌های عراق باید به روی پروازهای ایران باز شوند؛ موضعی که هم‌زمان با خروج نیروهای امریکایی از عراق و تشدید بحث‌ها درباره آینده حضور و نفوذ واشینگتن در این کشور مطرح می‌شود |صفحه ۱۱

۶۴ همت روی میز بورس

■ افزایش ارزش معاملات، ورود پول حقیقی و رشد هم‌زمان شاخص‌های اصلی، بورس تهران را در هفته نخست مهرماه در موقعیتی متفاوت نسبت به دوره‌های کم‌رق معاملات قرار داده است. ارزش معاملات خرد سهام و صندوق‌های سهامی در ۱۱ مهر از ۶۴ هزار میلیارد تومان عبور کرد و چهارشنبه هشتم مهرماه نیز بیش از ۴۲ هزار میلیارد تومان معامله خرد ثبت شد، هم‌زمان در یک روز ۲ هزار و ۹۰۳ میلیارد تومان پول حقیقی وارد سهام شد و تعداد نمادهای مثبت به ۶۵۰ رسید |صفحه ۴

روز آخر به نام والیبال کشتی و تگواندو

■ شیوانووزی | خبرنگار گروه ورزشی

■ کاروان شجره طیبه میناب با کسب ۱۹ مدال طلا، ۱۸ نقره، ۱۵ برنز و ایستادن در جایگاه ششم جدول توزیع مدال‌ها به کار خود در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگوایا در ژاپن پایان داد. آخرین روز بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ با مدال‌آوری ورزشکاران ایران در رشته‌های کشتی، تگواندو، بدل والیبال همراه بود |صفحه ۹

فراجا نماد پلیس مقتدر و متکی به پشتوانه مردمی است

■ فرمانده کل سپاه در پیامی به مناسبت فرارسیدن هفته نیروی انتظامی؛ انتخاب شایسته شعار «پلیس مجاهد، ملت مبعوث، ایران سرافراز»، میثاقی راهبردی است که در آن، مجاهدت پلیس ضامن سرافرازی ایران اسلامی و پیوند ناگسستنی میان ملت مبعوث شده و مدافعان امنیت تعریف شده است |صفحه ۲

رتبه‌های برتر کنکور نابرابری آموزشی را فریاد زد!

■ از میان ۴۰ رتبه برتر پنج گروه آزمایشی، ۲۱ نفر ساکن تهران هستند. یعنی پایتخت به‌تنهایی ۵۲/۵ درصد از رتبه‌های برتر را در اختیار دارد (بیش از نیمی از آنها). این داده به روشنی نشان می‌دهد که محل زندگی افراد همچنان یکی از عوامل اثرگذار بر مسیر دستیابی به فرصت‌های آموزشی برتر است! |صفحه ۳

یادداشت سیاسی

سیدعبدالله متولیان

ملت مبعوث جلوه تام فریضه امر به معروف و نهی از منکر

«ملت مبعوث» پیش از آنکه عنوانی برای یک حضور خیابانی باشد، تصویری روشن از جامعه‌ای است که سرنوشت خود را به دیگری واگذار نمی‌کند |صفحه ۲

یادداشت سیاسی

علی‌حسن حیدری

مدرسسه و دانشگاه کارگاه ساخت آینده ایران

سال تحصیلی جدید صرفاً آغاز یک دوره آموزشی نیست؛ آغاز مرحله دیگری از فرایند ساختن انسان و در نهایت ساختن آینده کشور است |صفحه ۲